

گزارش پروژه نهایی درس مقدمه ای بر یادگیری ماشین

استاد درس: خانم دکتر سیدین

دانشجو: محمد رضا کریمی

۹۶۲۳۰۹۳

هدف در این پروژه این است که دیتاست داده شده را با استفاده از روش MLP و CNN آموزش دهیم و نتایج مربوط به هر دو روش را مقایسه کنیم.

در ابتدای این پروژه باید دیتاست داده شده را بخوانیم که این کار با استفاده از تابع `load_data` شده انجام می گیرد از طریق این تابع داد گان آموزش و تست را دریافت می کنیم بعد از دریافت داده ها مشاهده می کنیم

که داد گان آموزش ابعاد (۴۵۰۰۰, ۷۸۴) داد گان تست (۱۰۰۰, ۷۸۴) و داد گان مربوط به Validation

ابعاد (۱۵۰۰۰, ۷۸۴) را در اختیار دارد. برای تقسیم بندی داده ها از کتابخانه Sklearn و از ویژگی

`Train_test_split` مربوط به آن استفاده نمودیم و در اینجا `Test size` را مساوی با ۰.۲۵ قرار دادیم و

۰.۲۵ داد گان را به Validation اختصاص دادیم. برای راحتی در مقایسه بین شبکه های مختلف تمام داده ها

را بر ۲۵۵ تقسیم می کنیم تا بین یک و صفر قرار بگیرند و نرمالیزه شوند.

سپس با استفاده از Reshape کردن هر کدام از دادگان آموزش میتوان آنها را به همراه Label مربوط به آنها چاپ نمود.

تعداد کلاسها در این تمرین ۱۰ است درمورد داده های خروجی باید آنها را به صورت

one_hot_coding در بیاوریم زیرا توابعی که در کراس هستند ورودی های خود را به این صورت دریافت می کنند.

```
#Convert class Vectors to Binary class matrices
y_train = keras.utils.to_categorical(y_train , num_classes)
y_val = keras.utils.to_categorical(y_val , num_classes)
y_test = keras.utils.to_categorical(y_test , num_classes)
```

قسمت اول (MLP)

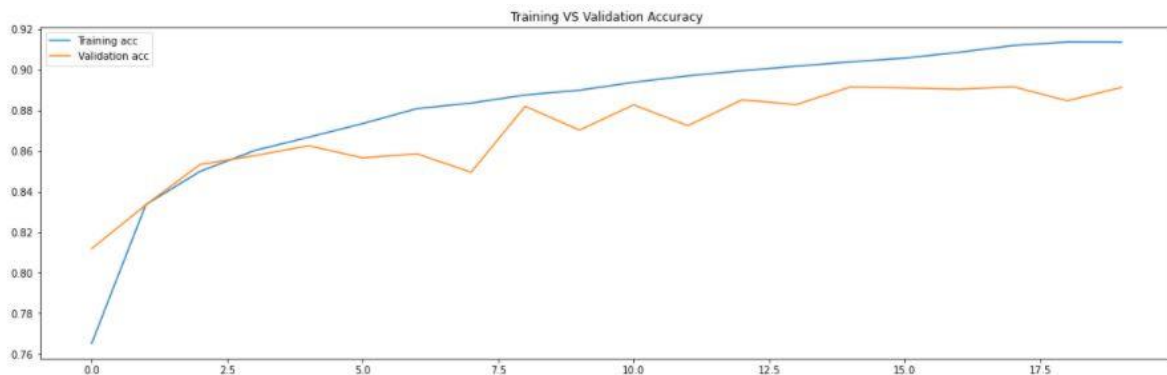
برای این کار باید آزمایشهای متفاوتی انجام داد تا بهترین و بدترین شرایط را بیابیم:

	first layer	Activation	Dropout	Second layer	Activation	Dropout	Third layer	Activation	Dropout	Train Acc	Valid Acc	Test Acc
1	1000	relu	0.2							92.23%	89.42%	88.66%
2	1000	sigmoid	0.2							91.49%	89.69%	88.81%
3	500	relu	0.2							91.97%	90.01%	88.62%
4	500	sigmoid	0.2							90.96%	89.03%	88.44%
5	1000	relu	0.2	500	relu	0.2				90.53%	88.77%	87.76%
6	1000	sigmoid	0.2	500	sigmoid	0.2				91.32%	89.34%	88.33%
7	1000	relu	0.2	500	relu	0.2	200	relu	0.2	89.35%	88.12%	86.82%
8	1000	sigmoid	0.2	500	sigmoid	0.2	200	sigmoid	0.2	90.77%	89.41%	88.62%

در حالت‌های بالا بهترین حالت مربوط به حالت دوم می باشد که در آن از یک لایه مخفی با ۱۰۰۰ نورون استفاده شده و تابع فعال سازی آن Relu است و ۲۰٪ نورونهای آن را Drop کرده ایم و در لایه خروجی هم از تابع فعال سازی SoftMax استفاده شده که خروجی را به صورت احتمالاتی به ما میدهد.

نمودار مربوط به Loss در بهترین حالت

نمودار مربوط به Accuracy در بهترین حالت

در نهایت برای بهترین حالت ماتریس درهم ریختگی را رسم می کنیم

```

from sklearn.metrics import confusion_matrix
import seaborn as sns

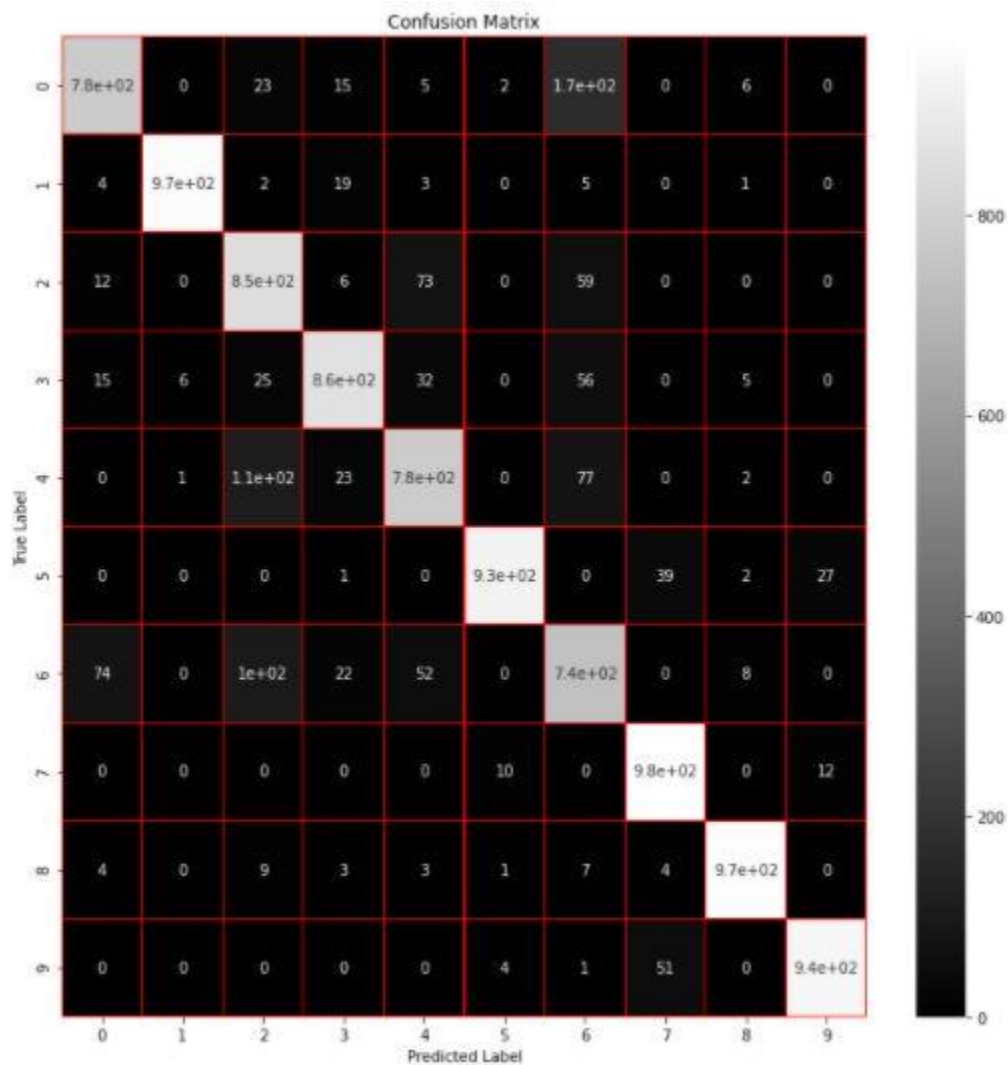
y_pred=model.predict(X_test)

y_pred_classes=np.argmax(y_pred, axis= 1)
y_true= np.argmax(y_test, axis= 1)

confusion_mtx = confusion_matrix(y_true, y_pred_classes)

f,ax = plt.subplots(figsize=(12,12))
sns.heatmap(confusion_mtx, annot= True, linewidths= 0.1, cmap= "gist_yarg_r", linecolor= "r")
plt.xlabel("Predicted Label")
plt.ylabel("True Label")
plt.title("Confusion Matrix")
plt.show()

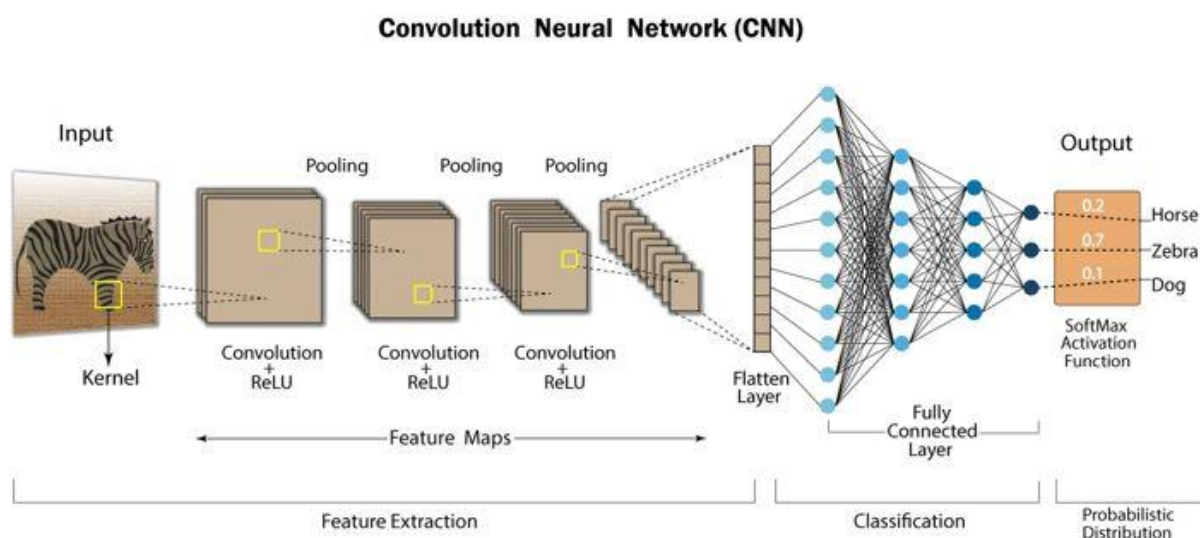
```


نتایج مربوط به این روش:

در این روش با افزایش لایه های مخفی الزاماً دقت افزایش نمی یابد اما در تعداد لایه های برابر ونورونهای مساوی تابع فعال سازی Sigmoid بهتر از Relu عمل می کند.

قسمت دوم) CNN

در این روش قبل از Flat کردن با استفاده از فیلترها ویژگی های تصویر را استخراج کنیم سپس شبکه را با مدل خود آموزش بدهیم. برای استخراج ویژگی های تصویر باید از روش های کانوالو کردن و سپس لغزاندن استفاده کرد که با کاهش ابعاد عکس همراه است برای این کار ابتدا از یک کرنل مثلاً ۳ در ۳ (در این پروژه) استفاده می کنیم. که این کرنل در کل تصویر می لغزد که می تواند همراه با ویژگی هایی مثل تشخیص لبه یا Smooth کردن همراه باشد.

نتایج آزمایش برای به دست آوردن بهترین و بدترین روش به طریق زیر بوده است:

	No.layers	Activation	Optimizer	Train Acc	Valid Acc	Test Acc
1	1	Relu	adam	94.26%	90.79%	90.38%
2	1	Relu	SGD	85.85%	86.29%	86.08%
3	1	sigmoid	adam	86.19%	86.29%	85.86%
4	1	sigmoid	SGD	80.13%	81.26%	80.16%
5	2	Relu	adam	95.01%	91.74%	90.61%
6	2	Relu	SGD	85.60%	86.32%	85.50%
7	2	sigmoid	adam	86.74%	86.63%	86.08%
8	2	sigmoid	SGD	74.41%	75.54%	74.44%

در حالت‌های بالا بهترین حالت مربوط به آزمایش شماره ۵ می شود که در آن از دو لایه با تابع فعال سازی Relu

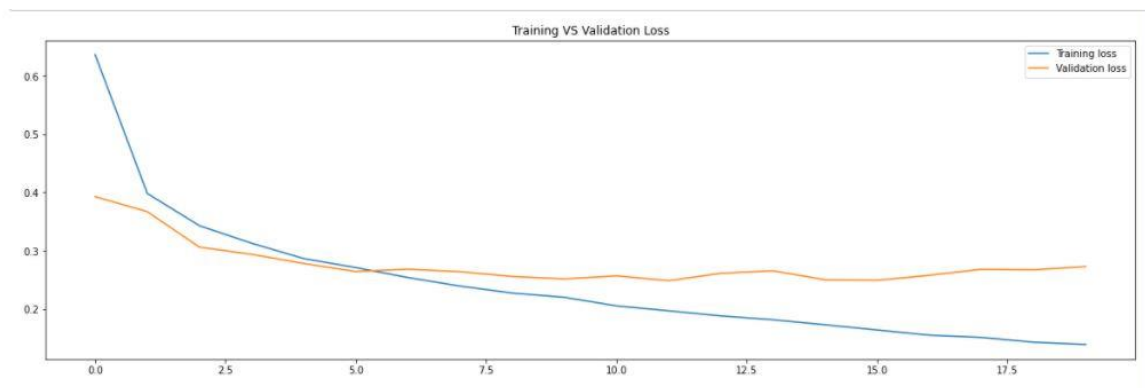
استفاده شده است و Optimizer مربوط به آن از نوع adam است

البته در تمامی آزمایش‌های بالا تعداد لایه های کانوالو اول برابر با ۳۲ و لایه دوم برابر با ۶۴ است

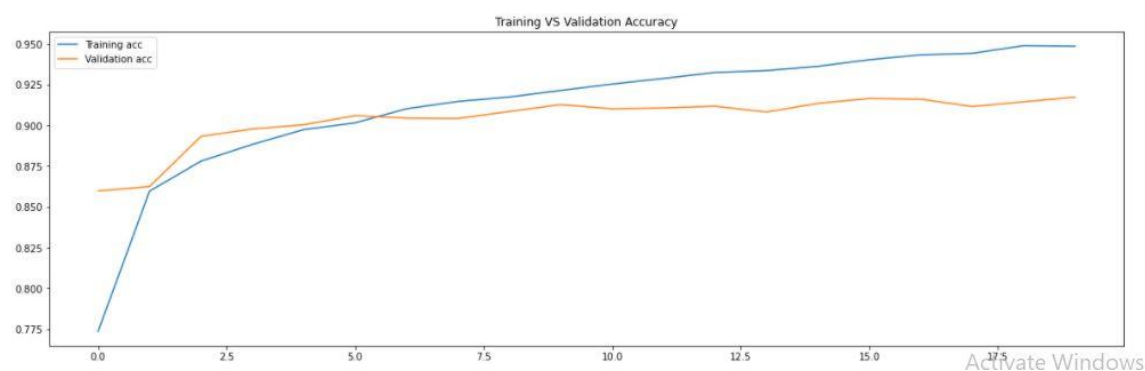
سایز کرنل ها ۳ در ۳ و Pool size برابر با ۲ در ۲ می باشد همچنین مقدار Dropout ۰.۲ انتخاب شده است و

تابع فعال سازی مربوط به لایه خروجی از نوع SoftMax می باشد.

```
from tensorflow.keras import Sequential
from tensorflow.keras.layers import Dense,Dropout,Flatten,Activation,Input,Conv2D,MaxPooling2D
model=keras.Sequential()
model.add(Input(shape=input_shape))
model.add(Conv2D(32,kernel_size=(3,3),activation= 'relu'))
model.add(MaxPooling2D(pool_size=(2,2)))
model.add(Conv2D(64,kernel_size=(3,3),activation= 'relu'))
model.add(MaxPooling2D(pool_size=(2,2)))
model.add(Flatten())
model.add(Dense(100))
model.add(Dropout(0.5))
model.add(Dense(num_classes , activation='softmax'))
```


نمودار مربوط به Loss در بهترین حالت

نمودار مربوط به Accuracy در بهترین حالت

با مقایسه نتایج به دست آمده می بینیم که در حالتی که تعداد لایه ها برابر باشد Optimizer adam بهتر از SGD عمل میکند. همچنین با داشتن تعداد لایه های برابر و Optimizer یکسان عملکرد تابع فعال سازی Relu بهتر است.

در نهایت برای بهترین حالت ماتریس درهم ریختگی را ترسیم می کنیم.

